

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **H. H. L.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

o žalobě proti rozhodnutí rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2021 č. j. MV-36077-4/SO-2021, ve věci vydání zaměstnanecké karty

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2021 č. j. MV-36077-4/SO-2021, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 1. 2021 č. j. OAM-39795-42/ZM-2019, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále též „zákon o pobytu cizinců“).
2. Žalobce v žalobě vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné, jelikož žalovanou bylo rozhodováno o odvolání žalobce v době, kdy správnímu orgánu I. stupně již bylo doručeno odůvodnění odvolání spolu s bezvadným dokladem o zajištění ubytování žalobce a žalovaná se s obsahem tohoto odůvodnění, jakož i s přiloženým dokladem o zajištění ubytování, nevypořádala.
 - 2) Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla: *Komise má za to, že správní orgán I. stupně poskytl účastníku řízení veškerou nezbytnou součinnost, když v souladu s § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. dne 9. 12. 2020 vyzval účastníka řízení k odstranění vad žádosti,*

konkrétně k doložení nového dokladu o zajištění ubytování na území České republiky, který by prokazoval, že účastník řízení má na území zajištěno ubytování i po dni 1. 8. 2020. V uvedené výzvě byl účastník řízení poučen o nedostacích jeho žádosti, možných způsobech jejich odstranění a následcích jejich případného neodstranění, k čemuž mu správní orgán I. stupně určil lhůtu 15 dnů. Účastník řízení na výzvu správního orgánu I. stupně dne 17. 12. 2020 doložil stejný doklad o zajištění ubytování na dobu od 1. 8. 2017 do 1. 8. 2020. Tento doklad byl pouze vydán s rozdílným datem, tedy 15. 12. 2020. Komise shledala, že správní orgán I. stupně byl ve své výzvě dostatečně konkrétní v tom smyslu, že účastníka řízení výslovně upozornil na to, že doklad o zajištění ubytování musí být doložen na dobu jeho pobytu. Účastník řízení tedy nemohl být v legitimním očekávání, že po doložení nového dokladu o zajištění ubytování na dobu do 1. 8. 2020 bude jeho žádosti vyhověno. Žalobce namítá, že doložení dokladu bylo podáním ve smyslu § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) a pokud obsahovalo „jinou vadu“, bylo povinností správního orgánu I. stupně postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. žalobce vyzvat k odstranění vady a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Tuto povinnost však správní orgán I. stupně nesplnil, a proto je rozhodnutí nezákonné. Stejně tak je nezákonné i rozhodnutí žalované, která na tuto vadu v postupu správního orgánu I. stupně nereagovala. Správními orgány muselo být zřejmé, že úmyslem žalobce je doložit aktuální doklad o zajištění ubytování tak, jak jej správní orgán I. stupně vyžadoval ve své výzvě. Při jeho vystavování ubytovatelem však došlo ke zjevné písařské chybě, k opomenutí, které představuje „jinou vadu“ ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Správní orgány žalobce na tuto vadu neupozornily a neumožnily její odstranění.

3. Žalovaná k žalobní námitce, že měl správní orgán I. stupně vyzvat žalobce k odstranění vad žádosti, uvedla, že žalobce byl v rámci prvoinstančního řízení řádně vyzván. Žalobce byl ve výzvě ze dne 9. 12. 2020 upozorněn na skutečnost, že musí doložit doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, když doba, na kterou byl vystaven původní doklad (od 1. 8. 2017 do 1. 8. 2020), již uplynula. Vyzývat žalobce opětovně poté, co doložil další doklad o zajištění ubytování na tutéž dobu, žalovaná považuje za postup v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Argumentace písařskou chybou se jeví jako nevěrohodná, když právě uplynutí doby, na kterou byl doklad o zajištění ubytování vystaven, byl důvodem výzvy. Tudíž je nevěrohodné, že právě v tomto údaji se stala písařská chyba. Dne 13. 1. 2021 bylo zmocněnému zástupci žalobce umožněno nahlédnutí do spisového materiálu před vydáním rozhodnutí. Žalobce měl tedy možnost se před vydáním prvoinstančního rozhodnutí seznámit se shromážděnými podklady a případně doložit doklady další.
4. Žalovaná dále uvedla, že aktuální doklad o zajištění ubytování byl správnímu orgánu I. stupně doložen až v rámci odvolacího řízení dne 6. 4. 2021. Napadené rozhodnutí žalované bylo vydáno dne 7. 4. 2021, přičemž správní orgán I. stupně informoval žalovanou o žalobcem doloženém dokladu prostřednictvím interního systému až později téhož dne. Z tohoto důvodu se žalovaná nemohla s doloženým dodatkem vypořádat v odůvodnění rozhodnutí. Aktuální doklad o zajištění ubytování byl přitom vystaven již dne 1. 2. 2021, takže žalobce jej mohl v rámci odvolacího řízení předložit dříve. Žalované nelze klást k tíži, že se s dokladem doloženým těsně před vydáním rozhodnutí nevypořádala. Žalovaná má nadále za to, že aktuální doklad o zajištění ubytování mohl a měl být doložen v průběhu prvoinstančního řízení, k čemuž byl žalobci poskytnut dostatečný časový prostor. Také s přihlédnutím k § 82 odst. 4 správního řádu by nemohlo mít doložení uvedeného dokladu v průběhu odvolacího řízení vliv na rozhodnutí žalované.

5. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.); ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal dne 25. 6. 2019 u Velvyslanectví ČR v Hanoji žádost o vydání zaměstnanecké karty na území České republiky z důvodu uvedeného v § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Předmětná žádost byla postoupena správnímu orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně žádost žalobce opakovaně posuzoval a shledal, že nejsou splněny podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, neboť pobyt účastníka řízení za účelem zaměstnání na pracovní pozici uvedené v jeho žádosti není v zájmu ČR dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Odvolací orgán (žalovaná) však rozhodnutí správního orgánu I. stupně opakovaně zrušil a věc mu vrátil k novému posouzení s tím, že shledal utajované informace, které byly naposled podkladem pro vydání rozhodnutí, nedostatečně konkrétními. Správní orgán I. stupně tedy přistoupil k opětovnému posouzení žádosti žalobce. V řízení byl předložen doklad o zajištění ubytování ve formě potvrzení ze dne 10. 6. 2019 vydaného ubytovatelem, panem V. H. N. Předložená listina potvrzovala ubytování žalobce na dobu určitou na adrese X, a to od 1. 8. 2017 do 1. 8. 2020. Jiný doklad o zajištění ubytování na území ČR nebyl žalobcem v řízení předložen. Správní orgán I. stupně v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu dne 9. 12. 2020 vyzval žalobce k odstranění vad žádosti, konkrétně k doložení nového dokladu o zajištění ubytování, který by prokazoval, že žalobce má zajištěno ubytování i po 1. 8. 2020. Ve výzvě byl žalobce poučen o nedostacích jeho žádosti, možných způsobech jejich odstranění ve lhůtě 15 dnů a také o následcích případného neodstranění. Žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně dne 17. 12. 2020 doložil stejný doklad o zajištění ubytování, kterým správní orgán I. stupně již disponoval, tj. potvrzení o zajištění ubytování na dobu od 1. 8. 2017 do 1. 8. 2020 u stejného ubytovatele pouze s rozdílným datem 15. 12. 2020. Dne 6. 1. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, případně k jejich doplnění. Dne 13. 1. 2021 zástupce žalobce nahlédl do správního spisu a dne 15. 1. 2021 podal vyjádření. Jelikož k žádosti žalobce nebyly i přes výzvu správního orgánu I. stupně doloženy všechny náležitosti, dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že je naplněn důvod pro nevydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců (rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 21. 1. 2021). Dne 4. 2. 2021 podal žalobce prostřednictvím svého zástupce blanketní odvolání, které nedoplnil ani na výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 8. 2. 2021, doručenou žalobci dne 9. 2. 2021. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, předal spisový materiál žalované k rozhodnutí o odvolání. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 6. 4. 2021 doručeno odůvodnění odvolání spolu s dokladem o zajištění ubytování. Žalovaná rozhodla o odvolání napadeným rozhodnutím vypraveným dne 7. 4. 2021.
8. Podle § 45 odst. 2 správního řádu, nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

9. Podle § 46 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců, pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).
10. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.
11. Podle § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území.
12. Podle § 31 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, se dokladem o zajištění ubytování podle odstavce 1 písm. d) rozumí doklad o vlastnictví bytu nebo domu, doklad o oprávněnosti užívání bytu anebo domu nebo písemné potvrzení osoby, která je vlastníkem nebo oprávněným uživatelem bytu nebo domu, s jejím úředně ověřeným podpisem, kterým je cizinci udělen souhlas s ubytováním. Ubytovaní může být zajištěno pouze v objektu, který je podle zvláštního právního předpisu označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem, a je podle stavebního zákona určen pro bydlení, ubytování nebo rekreaci. Pokud je písemné potvrzení o souhlasu podle věty první podáváno elektronicky, musí být podepsáno způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu.
13. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí nezohlednila doplněné odvolání žalobce.
14. Obdobnou problematikou se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 31. 7. 2018 č. j. 1 As 36/2018-28, kdy v daném případě stěžovatel doplnil blanketní odvolání po více než 3 měsících po stanovené lhůtě, přičemž odvolacímu orgánu bylo toto doplnění postoupeno v den vypravení rozhodnutí. NSS v označeném rozsudku uvedl: „Podle § 36 odst. 1 správního řádu platí, že: „[n]estanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.“ Ačkoliv jsou účastníci oprávněni činit návrhy až do rozhodnutí ve věci v případě, že jim k tomu správní orgán nestanoví lhůtu, správní orgán je přesto povinen zabývat se i vyjádřeními podanými po uplynutí lhůty (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2011, č. j. 8 As 40/2010 – 59, nebo ze dne 28. 8. 2009, č. j. 4 Ads 114/2009 - 49).“ A dále též NSS uvedl: „Za daných okolností nebylo v možnostech odvolacího správního orgánu zohlednit na poslední chvíli učiněné vyjádření stěžovatele. Za zaslání tohoto podání s tak velkým časovým odstupem jak po stanovené lhůtě pro doplnění, tak po sdělení, že blanketní odvolání bylo spolu se spisovou dokumentací postoupeno žalovanému k rozhodnutí, je plně odpovědný stěžovatel, resp. jeho zmocněnec. I když je v souladu s judikaturou kasačního soudu nahlíženo na opožděné „doplnění odvolání“ jako na další vyjádření účastníka (stěžovatele) ve věci, je naprosto zřejmé, že se oprávněná osoba vlivem objektivních okolností nemusela o tomto podání dozvědět dříve, než došlo k vypravení rozhodnutí.“
15. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce doplnil odvolání podáním učiněným u správního orgánu I. stupně dne 6. 4. 2021, tj. téměř po dvou měsících od

okamžiku, kdy k tomu byl správním orgánem vyzván, když výzva k doplnění mu byla doručena dne 9. 2. 2021 a současně mu byla stanovena lhůta k doplnění odvolání. Z citovaného judikátu NSS vyplývá, že na pozdní doplnění odvolání se nahlíží jako na další vyjádření účastníka ve věci, se kterým by se správní orgán měl vypořádat, ovšem umožňují-li takový postup objektivní okolnosti. Situaci, kdy bylo doplněné odvolání zasláno s tak velkým časovým odstupem od doručení výzvy k odstranění vad žádosti a po marném uplynutí lhůty k doplnění stanovené, je však jednoznačně nutno přičíst k tíži účastníka řízení. Na základě obsahu správních spisů dospěl soud k závěru, že ani v nyní souzené věci nebylo z objektivních důvodů v reálných možnostech žalované vypořádat se s podáním žalobce zasláným prvostupňovému správnímu orgánu těsně před vyhotovením rozhodnutí o odvolání. Obsahem správních spisů má krajský soud dále za prokázané, že správní spis byl žalované k odvolacímu řízení postoupen již dne 22. 2. 2021. Napadené rozhodnutí bylo vypraveno a následně dodáno do datové schránky zástupce žalobce dne 7. 4. 2021. Pověřená osoba žalované se tak nemusela dozvědět o doplněném odvolání podaném u prvostupňového správního orgánu bezprostředně před tím, než vyhotovila napadené rozhodnutí. S ohledem na ust. § 90 odst. 6 správního řádu upravujícího lhůtu pro rozhodnutí odvolacího orgánu žalobce ani nemohl odůvodněně předpokládat včasnost doručení svého podání ze dne 6. 4. 2021.

16. Krajský soud se proto ztotožňuje se závěrem žalované, že nebylo v jejích možnostech opožděné doplnění odvolání zohlednit v napadeném rozhodnutí. Shodně s žalovanou má krajský soud také za to, že i v případě, kdy by žalovaná měla prostor se s doplněným odvoláním vypořádat, neměl by jeho obsah vliv na meritum věci s ohledem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu, podle kterého k novým skutečnostem a novým důkazům uplatněným až v odvolacím řízení se přihlédne jen tehdy, pokud je účastník nemohl uplatnit dříve. Bezvadný doklad o zajištění ubytování, jenž byl přílohou doplnění odvolání ze dne 6. 4. 2021, byl přitom ubytovatelem vystaven již dne 1. 2. 2021. Žalobce v doplnění odvolání, ani v následně podané správní žalobě neuvedl žádné důvody opožděnosti doplnění odvolání. Krajský soud tento žalobní bod důvodným neshledal.
17. Dále žalobce v žalobě namítl, že doložení původního dokladu o zajištěném ubytování bylo podáním ve smyslu § 37 správního řádu a pokud obsahovalo „jinou vadu“, měl správní orgán I. stupně žalobce vyzvat k jejímu odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty žalobce předložil doklad potvrzující zajištění ubytování od 1. 8. 2017 do 1. 8. 2020. Následně dne 9. 12. 2020 správní orgán I. stupně v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu vyzval žalobce k odstranění vad žádosti ve lhůtě 15 dnů, konkrétně k doložení nového dokladu o zajištění ubytování na území ČR, který by prokazoval, že žalobce má na území zajištěno ubytování i po 1. 8. 2020. Ve výzvě byl žalobce řádně poučen o nedostacích žádosti, možných způsobech jejich odstranění, jakož i následcích neodstranění. Žalobce na výzvu dne 17. 12. 2020 doložil obsahově shodný doklad o zajištění ubytování, pouze vystavený jiného data. Jak správně uvedla žalovaná, v souladu se zásadou hospodárnosti řízení není možné, ani účelné, aby správní orgán opakovaně vyzýval účastníka k odstranění jedné a téže vady. Soud doplňuje, že žalobce se mylí také v tom, že předložení dokladu na výzvu správního orgánu bylo podáním ve smyslu § 37 správního řádu. Jednalo se totiž o předložení listinného důkazu, jenž měl potvrdit splnění zákonné podmínky pro vyhovění žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu. Podáním ve smyslu § 37 správního řádu byla žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty, kterou bylo zahájeno správní řízení a ve vztahu k jejímž nedostatkům správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem (§ 45 odst. 2 správního řádu), když žalobce vyzval

k odstranění vad žádosti, určil mu k tomu lhůtu a řádně jej poučil o možných následcích v případě neodstranění této vady. Námitku písařské chyby týkající se doby, na kterou byl doklad o zajištění ubytování vystaven, soud považuje za účelové tvrzení s ohledem na to, že právě doba ubytování byla skutečností, která měla být na základě výzvy řádně doplněna, aby mohla podpořit žalobcovu žádost o zaměstnaneckou kartu. Ani toto žalobní tvrzení soud důvodným neshledal.

18. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšné žalované nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť její náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. května 2022

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu